

Dr Marzena Kruk, Ministerstwo Sprawiedliwości

Działania Ministerstwa Sprawiedliwości na rzecz osób pokrzywdzonych przestępstwem oraz promocji mediacji

Dziękując organizatorom za zaproszenie do udziału w dzisiejszej konferencji, chcę skorzystać z okazji i powiedzieć kilka słów na temat działań podejmowanych na rzecz osób pokrzywdzonych przestępstwem oraz na rzecz promocji mediacji.

Na początek pragnę podkreślić, że podejmujemy działania na rzecz wszystkich pokrzywdzonych przestępstwem, niezależnie od tego, jakiego rodzaju przestępstwem zostali pokrzywdzeni. A zatem dotyczy to także najbardziej dzisiaj nas interesującej grupy osób pokrzywdzonych „przez biznes”.

A. pokrzywdzeni przestępstwem

1. W Polsce nie istnieje jeden akt prawny, który kompleksowo regulowałby pozycję prawną pokrzywdzonego. Wprawdzie rozważano opracowanie tego rodzaju ustawy, jednakże zrezygnowano z tego z uwagi na konieczność dokonania licznych zmian legislacyjnych, zwłaszcza w aktach rangi kodeksowej. Prawa osoby pokrzywdzonej regulują głównie ustawy karne, kodeks karny, kodeks postępowania karnego, kodeks karny wykonawczy oraz ustawa z dnia 7 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych przestępstw. Niezmiernie ważna jest także najnowsza dyrektywa o minimalnych standardach dla ofiar przestępstw (Dyrektywa 2012/29/EU), która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 14 listopada 2012 roku.

2. Ministerstwo Sprawiedliwości realizuje szereg działań mających na celu wzmocnienie pozycji ofiar przestępstw. Do najważniejszych działań Ministerstwa Sprawiedliwości na rzecz pokrzywdzonych przestępstwem należą:

1. utworzenie Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw

W styczniu 2009 r. MS wykonując Decyzję Ramową Rady Unii Europejskiej 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym, która zobowiązuje Państwa Członkowskie do stworzenia systemu pomocy ofiarom przestępstw, zapewniającego im pomoc na każdym etapie postępowania, MS zaczęło tworzyć „Sieć Pomocy Ofiarom Przestępstw” Docelowo powstało 16 Ośrodków Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem – po jednym w każdym województwie. Do prowadzenia Ośrodków zostały wybrane w drodze konkursu organizacje pozarządowe świadczące pomoc osobom pokrzywdzonym przestępstwem lub zajmujące się interwencją kryzysową. Zadaniem ośrodków jest udzielanie osobom pokrzywdzonym przestępstwem bezpłatnych porad prawnych i konsultacji psychologicznych, a także prowadzenie bazy instytucji i innych organizacji pozarządowych świadczących specjalistyczną pomoc ofiarom przestępstw. Utworzenie Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw możliwe było dzięki wsparciu finansowemu ze strony Komisji Europejskiej w ramach programu „Zwalczanie i Zapobieganie Przystępczości 2007”. Z uwagi na potrzebę dotarcia z pomocą do jak najszerszego grona ofiar przestępstw, resort sprawiedliwości podjął decyzję o konieczności rozwoju Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw na szczeblu powiatowym i gminnym. W grudniu 2011 r. Ministerstwo Sprawiedliwości podpisało z Komisją Europejską umowę grantu na realizację projektu „Wzmacnianie i rozbudowa Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw w Polsce” w ramach programu „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” (Criminal Justice). Projekt realizowany jest od lutego br. Ośrodki Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem zostały zobowiązane do utworzenia jednej filii lub dwóch punktów pomocy na szczeblu powiatowym. Na chwilę obecną zostało utworzonych 34 filie oraz punkty pomocy. Zarówno w Ośrodkach jak i w ich filiach i punktach pomocy nadal świadczona jest bezpłatna pomoc prawna i psychologiczna ofiarom przestępstw i członkom ich rodzin.

Od początku funkcjonowania do końca ubiegłego roku Ośrodki udzieliły łącznie ponad 85.000 informacji prawnych oraz porad psychologicznych.

2. akcje informacyjne

Badania sondażowe przeprowadzone na zlecenie Ministerstwa Sprawiedliwości pokazały, że społeczeństwo – a zatem potencjalni pokrzywdzeni - nie znają swoich praw, nie wierzą w możliwość otrzymania skutecznej pomocy, a w wyniku tego niekiedy nie zgłaszają faktu przestępstwa nie wierząc w sens podejmowania jakichkolwiek działań.

W związku z tym:

- uruchomiono informacyjną interaktywną stronę internetową www.pokrzywdzeni.gov.pl;
- przeprowadzono ogólnopolską kampanię społeczną „Poznaj swoje prawa. Wyjdź z cienia. Pozwól sobie pomóc.” (spoty, billboardy, Internet)
- opublikowano i rozdystrybuowano Informator dla pokrzywdzonych – nakład 500.000 zł
- wyemitowano audycje radiowe poświęcone różnym przestępstwom i grupom pokrzywdzonych w 1 Programie Polskiego Radia;
- ogłoszono Kartę Praw Ofiar Wypadków Drogowych
- została dokonana aktualizacja formularza pouczenia dla pokrzywdzonego o uprawnieniach i obowiązkach, opracowano komentarza do pouczenia;.

3. koordynowanie corocznych obchodów Międzynarodowego Dnia Ofiar Przestępstw oraz Tygodnia Pomocy Ofiarom Przestępstw – w wyznaczonych miejscach (ostatnio w Ośrodkach Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem) dyżurują specjaliści (policjanci, prokuratorzy, sędziowie, kuratorzy, adwokaci, radcy prawni, aplikanci adwokaccy i radcowscy, psychologowie, komornicy, funkcjonariusze straży granicznej), którzy udzielają bezpłatnych informacji i porad;

4. powołanie Rady ds. Pokrzywdzonych Przestępstwem przy Ministrze Sprawiedliwości;

5. prowadzenie szkoleń z zakresu metodologii postępowania z pokrzywdzonymi – przeszkolono ok. 1000 osób; na cykl szkolenia składały się wykłady z zakresu podstaw prawa i warsztaty psychologiczne; uczestnikami byli pracownicy ośrodków pomocy społecznej, sędziowie, prokuratorzy, kuratorzy, policjanci, przedstawiciele organizacji pozarządowych.

7. edukacja prawna – koordynacja szkoleń prowadzonych przez sędziów, adwokatów, radców prawnych i notariuszy dla uczniów i studentów.

8. dysponowanie Funduszem Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

Z dniem 1 stycznia 2012 r. na podstawie art. 43 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.- Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90 poz.557 z późn. zm.) – dalej k.k.w - został powołany Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej będący państwowym funduszem celowym, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Środki z Funduszu pochodzące, między innymi, z orzeczonych przez sądy nawiązek oraz świadczeń pieniężnych, przeznaczane są przede wszystkim na pomoc osobom

pokrzywdzonym przestępstwem oraz członkom ich rodzin, zwłaszcza pomoc medyczną, psychologiczną, rehabilitacyjną, prawną oraz materialną. Pomoc tę świadczą jednostki niezaliczane do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysku, w tym stowarzyszenia, fundacje, organizacje i instytucje, kościoły i inne związki wyznaniowe, które dysponent Funduszu wybiera po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, a następnie zawiera z nim umowy na przyznanie dotacji.

Osoba pokrzywdzona przestępstwem chcąc uzyskać pomoc zgłasza się z wnioskiem do takiego podmiotu. W okresie od maja do września 2012 r. Ministerstwo Sprawiedliwości przeprowadziło dwa otwarte konkursy ofert na powierzenie realizacji zadań z **Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej**. W wyniku przeprowadzenia konkursów łącznie **27 podmiotów** uzyskało dotacje celowe. Obecnie trwa procedura kolejnego konkursu – minął czas składania ofert, jesteśmy na etapie ich oceny.

9. działania na rzecz szczególnej grupy pokrzywdzonych - pokrzywdzonych przemocą w rodzinie; Ministerstwo Sprawiedliwości zawarło dwa porozumienia:

– z Komendą Główną Policji oraz Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – w ramach porozumienia uruchomiono specjalną linię telefoniczną dla osób pokrzywdzonych przemocą w rodzinie ze strony osoby uprzednio skazanej za stosowanie takiej przemocy; wskutek telefonicznego zgłoszenia zostają podjęte odpowiednie czynności przez koordynatora interwencji, a po spełnieniu ustawowych przesłanek również przez inne organy (policja, kurator, sąd);

- z Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej – w ramach porozumienia została nawiązana współpraca między Specjalistycznymi Ośrodkami Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie, a utworzonymi przez Ministerstwo Sprawiedliwości Ośrodkami Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem; współpraca polega na wymianie informacji o ofercie pomocowej oraz wzajemnym kierowaniu do siebie pokrzywdzonych w przypadku braku możliwości udzielenia stosownej pomocy przez ośrodek, do którego pokrzywdzony zwrócił się o pomoc. Efektem współpracy było wydanie „Karty Praw Osoby Dotkniętej Przemocą w Rodzinie” - podręcznego informatora dla w/w kategorii pokrzywdzonych. Został także wydany obszerny Informator przeznaczony dla tej kategorii pokrzywdzonych;

10. działania w celu uchronienie pokrzywdzonych przed wtórną wiktymizacją; Ministerstwo Sprawiedliwości uczestniczy w Koalicji na Rzecz Przyjaznego Przesłuchiwania Dzieci oraz w procesie certyfikowania przyjaznych pokoi przesłuchań; obecnie istnieją

54 certyfikowane przyjazne pokoje przesłuchań; poza tym Ministerstwo Sprawiedliwości stale współpracuje z Fundacją Dzieci Niczyje w programie „Dziecko-świadek szczególnej troski”.

b. promocja mediacji

Bardzo duże znaczenie przywiązujemy także do promocji mediacji – jednej z najważniejszych alternatywnych form rozwiązywania konfliktów i sporów. Jestem przekonana, że jest to doskonały sposób na rozwiązywanie konfliktów i sporów, w których jedną lub obiema stronami są przedstawiciele „biznesu”

Na początek kilku słów wprowadzenia o mediacji w różnych rodzajach spraw:

Mediacja w sprawach karnych

Do polskiego prawa karnego została wprowadzona nowymi kodyfikacjami karnymi z 1997 r., które zaczęły obowiązywać z dniem 1 września 1998 r. Mediacja jest możliwa na każdym etapie postępowania sądowego aż do wydania wyroku. Decyzję o skierowaniu do mediacji może wydać policjant, prokurator lub sąd, ale z wnioskiem o mediację może wystąpić także strona. Ugoda mediacyjna nie ma charakteru cywilnoprawnego. Stanowi propozycję dla organu procesowego, w jaki sposób oskarżony i pokrzywdzony widzą możliwość rozwiązania konfliktu karnego. Zawarcie ugody mediacyjnej stanowi jedną z generalnych dyrektyw wymiaru kary lub środka karnego (art. 53§3 k.k.).

Postępowanie mediacyjne nie powinno trwać dłużej niż cztery tygodnie. Koszty postępowania mediacyjnego ponosi Skarb Państwa (art. 619§2 k.p.k.). Obecnie jest to kwota 120 zł. za postępowanie mediacyjne i 20 zł. ryczałtu za doręczenia.

Zasady i tryb postępowania mediacyjnego oraz kwalifikacje mediatora reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2003 r. (Dz.U. Nr 108, poz. 1020, z późn. zm.). Listę mediatorów prowadzi prezes sądu okręgowego.

Sprawy karne – postępowanie sądowe - statystyka:

1998 r. – 10 spraw (70% zawartych ugód);

1999 r. – 366 spraw (63,4% zawartych ugód);

2000 r. – 771 spraw (62,3% zawartych ugód);

2001 r. – 786 spraw (60% zawartych ugód);

2002 r. – 1021 spraw (58,5% zawartych ugód);

2003 r. – 1858 spraw (59,6% zawartych ugód);
2004 r. – 3569 spraw (59,5% zawartych ugód);
2005 r. – 4440 spraw (62% zawartych ugód);
2006 r. – 5052 sprawy (60,6% zawartych ugód);
2007 r. - 4178 spraw (65,9% zawartych ugód);
2008 r. – 3891 spraw (65,6% zawartych ugód);
2009 r. - 3714 spraw (67,4% zawartych ugód);
2010 r. – 3.480 spraw (65,3% zawartych ugód);
2011 r. – 3.251 spraw (63,7% zawartych ugód).

Sprawy karne – postępowanie przygotowawcze - statystyka:

1998 r. – 2 sprawy (50% zawartych ugód);
1999 r. – 42 sprawy (76,2% zawartych ugód);
2000 r. – 53 sprawy (81,1% zawartych ugód);
2001 r. – 40 spraw (75% zawartych ugód);
2002 r. – 35 spraw (85,7% zawartych ugód);
2003 r. – 71 spraw (64,8% zawartych ugód);
2004 r. – 325 spraw (70,8% zawartych ugód);
2005 r. – 721 spraw (72,4% zawartych ugód);
2006 r. – 1447 spraw (74,2% zawartych ugód);
2007 r. – 1912 spraw (75,2% zawartych ugód);
2008 r. – 1506 spraw (81,3% zawartych ugód);
2009 r. – 1296 spraw (80,4% zawartych ugód);
2010 r. – 1217 spraw (78,9% zawartych ugód);
2011 r. – 1414 spraw (72,3% zawartych ugód)

Mediacja w sprawach nieletnich sprawców czynów karalnych

Została wprowadzona do postępowania o czyny karalne nieletnich nowelizacją Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich z 15 września 2000 r. (art. 3a upn).

Sąd może kierować do postępowania mediacyjnego w każdym stadium postępowania (także w toku postępowania wykonawczego). O skierowaniu decydują wyłącznie względy celowości oraz wzgląd na dobro nieletniego. Skierowanie następuje na wniosek/ z inicjatywy pokrzywdzonego i nieletniego albo z urzędu. Zasady i tryb przeprowadzenia mediacji oraz wynagrodzenie mediatora reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 2001 r. (Dz.U. Nr 56, poz. 591). Listę mediatorów prowadzi prezes sądu okręgowego.

Uczestnikami postępowania mediacyjnego są: nieletni, pokrzywdzony oraz rodzice lub opiekun nieletniego, a jeżeli pokrzywdzonym jest małoletni- także jego rodzice lub opiekun.

Postępowanie mediacyjne nie może trwać dłużej niż 6 tygodni, sąd może termin ten przedłużyć na czas określony, nie dłuższy niż 14 dni.

Jeżeli sędzia rodzinny uzna, że w wyniku mediacji zostały osiągnięte wobec nieletniego określone cele wychowawcze, może umorzyć postępowanie. Może także zastosować wobec nieletniego środki wychowawcze łagodniejszego rodzaju.

Koszty postępowania mediacyjnego ponosi Skarb Państwa. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2001 r. (Dz.U. Nr 90, poz. 1009, z późn. zm.) zryczałtowana należność mediatora za całe postępowanie wynosi obecnie 187 zł oraz 20 zł ryczałt za doręczenia.

Sprawy nieletnich - statystyka:

2002 r. – 40 spraw (brak danych dot. ilości zawartych ugód);

2003 r. – 60 spraw (brak danych dot. ilości zawartych ugód);

2004 r. – 254 sprawy (86,6% zawartych ugód);

2005 r. – 343 sprawy (81,9% zawartych ugód);

2006 r. – 366 spraw (81,4% zawartych ugód);

2007 r. - 325 spraw (84,7% zawartych ugód);

2008 r. – 261 spraw (85,4% zawartych ugód);

2009 r. - 293 sprawy (87,4% zawartych ugód);

2010 r. – 337 spraw (77,4% zawartych ugód);

2011 r. – 312 spraw (81% zawartych ugód).

Mediacja w sprawach cywilnych (cywilne, rodzinne, gospodarcze, ze stosunku pracy) w Polsce

Mediacja w sprawach cywilnych może być alternatywą dla wymiaru sprawiedliwości.

Mediacja jest dobrowolna i może być przerwana przez strony na każdym jej etapie, bez podania przyczyny oraz bez ujemnych dla stron skutków prawnych.

W mediacji obowiązują zasady: bezstronności, neutralności, poufności i akceptowalności. Zasada poufności ma ograniczony charakter, gdyż mediator może być przesłuchany w charakterze świadka, jeżeli strony zwolnią go z obowiązku zachowania w tajemnicy faktów, o których mediator dowiedział się w związku z prowadzeniem mediacji.

Mediacja w postępowaniu cywilnym

Zostało wprowadzone do polskiego prawa ustawą z 28 lipca 2005 r.¹ Przepisy obowiązują od dnia 10 grudnia 2005 r. (art. 183¹-183¹⁵, art. 436, art. 445², art. 570² k.p.c.).

Do mediacji w sprawach cywilnych, gospodarczych i ze stosunku pracy sąd może skierować strony tylko raz w toku postępowania, aż do zamknięcia pierwszego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę. W sprawach rodzinnych taka możliwość występuje w każdym stadium postępowania sądowego, z urzędu lub na wniosek stron (mediacja ze skierowania sądu).

Mediacja może być także prowadzona przed skierowaniem sporu do sądu – na podstawie umowy (pisemnej lub ustnej) stron o mediację (mediacja pozasądowa).

Wszczęcie postępowania mediacyjnego przerywa bieg przedawnienia. Roszczenie objęte ugodą mediacyjną, zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem 10 lat.

Uгода mediacyjna zatwierdzona przez sąd ma moc ugody zawartej przez sądem i podlega wykonaniu w postępowaniu egzekucyjnym po nadaniu jej klauzuli wykonalności. Uгода mediacyjna, której sąd polski nadał klauzulę wykonalności ma moc obowiązującą w innych krajach członkowskich (po wydaniu zaświadczenia o Europejskim Tytule Egzekucyjnym ETE) i odwrotnie.

Koszty postępowania mediacyjnego ponoszą strony. Mediator może się zgodzić na prowadzenie mediacji bez wynagrodzenia. Koszty te wynoszą:

1. w sprawach o roszczenia majątkowe – 1% wartości przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 zł i więcej niż 1.000 zł;
2. w sprawach o roszczenia niemajątkowe lub majątkowe, w których nie da się obliczyć wartości przedmiotu sporu – za pierwsze posiedzenie 60 zł, za każde następne 25 zł.

Mediatorowi przysługuje także zwrot wydatków związanych z prowadzeniem mediacji. Kwestie wynagrodzenia i wydatków mediatora reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2005 r. (Dz.U. 239, poz. 2018, z późn. zm.).

Mediatorem może być każda osoba fizyczna wskazana przez obie strony. Mediator musi posiadać pełną zdolność do czynności prawnych i korzystać z pełni praw publicznych. Jeżeli strony nie uzgodniły osoby mediatora, wyznacza go sąd z listy stałych mediatorów, złożonej prezesowi sądu okręgowego przez organizacje pozarządowe lub uczelnie.

W przypadku sporów rodzinnych, sąd kieruje strony do stałego mediatora posiadającego wiedzę teoretyczną, w szczególności posiadającego wykształcenie z zakresu psychologii,

---

¹ Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 172, poz. 1438)

pedagogiki, socjologii lub prawa oraz umiejętności praktyczne w zakresie prowadzenia mediacji w sprawach rodzinnych.

Sprawy cywilne - statystyka:

Łącznie w sądach rejonowych i okręgowych:

2006 r. – 1448 spraw;
2007 r. – 1399 spraw;
2008 r. – 1455 spraw;
2009 r. – 1842 sprawy;
2010 r. – 2196 spraw,
2011 r. – 2514 spraw.

Sprawy z zakresu prawa pracy - statystyka:

2006 r. – 33 sprawy;
2007 r. – 74 sprawy;
2008 r. – 107 spraw;
2009 r. – 252 sprawy;
2010 r. – 195 spraw;
2011 r. – 65 spraw.

Sprawy rodzinne - statystyka:

2006 r. – 270 spraw (47% zawartych ugód);
2007 r. – 326 spraw (47,5% zawartych ugód);
2008 r. – 427 spraw (50,5% zawartych ugód);
2009 r. – 716 spraw (47,5% zawartych ugód);
2010 r. – 1092 sprawy (40,2% zawartych ugód);
2011 r. – 1149 spraw (40,9% zawartych ugód).

Sprawy gospodarcze - statystyka:

Łącznie w sądach okręgowych i rejonowych:

2006 r. – 256 spraw;
2007 r. – 258 spraw;
2008 r. – 210 spraw;
2009 r. – 540 spraw;
2010 r. – 848 spraw,
2011 r. – 1429 spraw.

Mediacja transgraniczna

Mediacja transgraniczna jest rodzajem mediacji prowadzonej w szczególności w sprawach rodzinnych, w których rodzice są różnej narodowości, posiadają różne obywatelstwa lub zamieszkują w różnych krajach.

Do mediacji transgranicznej mają zastosowanie przepisy k.p.c. Dodatkowymi dokumentami jest Deklaracja Wrocławska, wypracowana przez polsko-niemiecką grupę mediatorów i sędziów (załącznik nr 1) i Deklaracja z Wustrau, wypracowana przez grupę polsko-niemieckich sędziów rodzinnych (załącznik nr 2). Oba te dokumenty nie mają mocy wiążącej.

Brak jest statystyk mediacji transgranicznej, większość z nich jest prowadzona jako mediacje pozasądowe.

Działania upowszechniające mediację, prowadzone przez Ministerstwo Sprawiedliwości

1. sieć koordynatorów ds. mediacji, utworzona w 2010 r. Sieć funkcjonuje na poziomie sądów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych. Umożliwia wzajemne poznanie środowiska mediatorów i sędziów, zbudowanie zaufania do mediatorów, ich kwalifikacji. Stanowi pomoc sędziom w poznaniu problematyki mediacji. W stosunku do tej grupy zostały przeprowadzone szkolenia przygotowujące do pełnienia funkcji koordynatora ds. mediacji;
2. zakładka poświęcona mediacji na stronie internetowej MS;
3. od 2010 r. kampania społeczna dotycząca edukacji i popularyzacji mediacji prowadzona w ramach projektu „Ułatwianie dostępu do wymiaru sprawiedliwości”, w części dotyczącej działań związanych z promocją ADR, współfinansowanego przez Unię Europejską. W ramach projektu prowadzona była szeroka kampania edukacyjna, kierowana do społeczeństwa, stron postępowania sądowego oraz grup zawodowych (w środkach masowego przekazu: tv, radio, środki transportu publicznego - metro, Internet, outdoor, prasa, media lokalne, opracowano informator poświęcony m.in. mediacji, 8 broszur informacyjnych na temat wszystkich rodzajów mediacji, ulotki informacyjne, plakaty. Materiały informacyjno-edukacyjne zostały udostępnione nieodpłatnie w budynkach sądów, prokuratury, policji, w ośrodkach pomocy społecznej, samorządach oraz organizacjach pozarządowych.;
4. szkolenia z zakresu mediacji – objęto nimi ponad 2 tys. osób (sędziów, prokuratorów, kuratorów sądowych, pracowników administracji sądowej, pracowników Punktów Obsługi Interesanta, mediatorów);
5. obchody Międzynarodowego Dnia Mediacji, prowadzone co roku w ponad 50 miastach w Polsce;

6. konferencje z okazji Międzynarodowego Dnia Mediacji, organizowane przez Ministra Sprawiedliwości w Warszawie, przy udziale Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Prokuratora Generalnego, Społecznej Rady ds. ADR przy Ministrze Sprawiedliwości.

W ostatnich tygodniach została podpisana umowa na realizację projektów w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Jeden z projektów dotyczy także rozwoju i upowszechniania mediacji. Jednym z jego głównych zadań będzie opracowanie raportu na temat obecnego stanu mediacji i próba diagnozy przyczyn niewystarczającej popularności mediacji w Polsce. Łącznie z materiałem opracowanym przez Społeczną Radę ds. ADR, badanie to będzie stanowiło bazę do podejmowania kolejnych działań, które miejmy nadzieję pozwolą na szersze korzystanie z mediacji.